

Mai2sokak Hikayeleri

– H.Hüseyin · 28 Ocak 2010

I.

Mai düşleri ölü sevdalara bağladığımız zamanlardı
Sonsuz hüznlerin su gibi akıp gittiği
Ve üstümüze geceyi yorgan gibi örttüğümüz
Yıldızsız, mehtapsız ve yapayalnız korku içinde geçirdiğimiz

Ki hiçbir şeyde yokken gözümüz

Sonra en derin acıların içimizi acıttığı yılları aştık
Beklentisiz, sevgisiz bir köşeye atılmıştık
Kimsesiz çocuklar gibiydik duvar diplerinde eşelenen

Ayazları, titreyen avuçlarımızda sırdaş yapmıştık

II.

Umutlarımızın bile umutlarını tükettiği zamanlardı

Öyle ki bazen en dipteydik vurgunlarda
Ne yapsak kurtaramıyorduk kendimizi kötülüklerden
Üstüne yattığımız karton yer yataklarında tükeniyorduk
Kimliğimiz kimliksizliğimize geçiyordu sessizce
Çentik attığımız ağaç kütüklerinde

...

Takılıp düştüğümüz kaldırım taşları biliyordu bir tek bizi
Geride tüm insanlar unutkanlıkla bulanmıştı tepeden tırnağa
Ya da kördü gözleri hepsinin
İnanamasak da.

III.

Büyüyüp kendimizi adamdan saydığımız zamanlardı

Elimizi taştan gözümüzü budaktan esirgemezdik
Oysa kavgayı da sevmezdik güya

Hep deli dolu bir arbedenin içine düşerdik
Kıyasıya dövüşürdük yumruklarımızla

Nedenini bile bilmezdik

Sonra ellerimiz yoruldu aşağı indi yumruklarımız
Öfke sel gibi geldi yel gibi gitti içimizden
Duruldu aklımız

IV.

Gülüşlerimizin yüzümüzde donup kaldığı zamanlardı

Leyla'nın leyli gecelerde anıldığı ateş başındaki toplanmalarda
Üşüyen yüreklerimizi ısıtırdık hikayelerimizle

Ve suskun bir gece çökerdi yavaş yavaş üzerimize

Sonra birer birer karanlık da kaybolup giderdik
Her birimiz bir yöne dağılırdı düşünceli ve yalnız
Mai düşleri küllenmiş ateşe terk ederdik

Kendi kendimize ve yaşadıklarımıza küskün
Sabahı beklerdik.

V.

Yılların rengi bozuk yüzümüzde çizgiler bıraktığı zamanlardı

Her derin izin bir hikayesi vardı solgun tenimizde
Alnımızın kırışıklıklarında sevdanın tortuları
Gözümüzün akında hüzün yatardı

Ve tüm yılların yorgunluğunu taşırdık bedenimizde

...

Artık hikayesi anlatılmaz oldu eski sevdaların
Sokaklar amaçsız yollara açılıyor şimdi
Gecelerimizi ucube düşler sabahımızı sinsi gülüşler aldı
Gölgelerimizin uzadığı sıcak ikindi

Günümüzü kızıl ateşlerle gelen akşamlara bağladı

Hüseyin AKOVALI